

31. I § 19, stk. 3, udgår ordene „der hører under hans sagsområde“.

32. § 20, stk. 2, affattes således:

„2. Spørgsmålet stilles skriftligt. Det skal være kort og bestemt affattet og kan være ledsaget af en kort skriftlig begrundelse. Det indgives gennem folketingets bureau til formanden, som sender en genpart af spørgsmålet tillige med den eventuelle skriftlige begrundelse til ministeren og så vidt muligt anmelder det i tinget inden besvarelsen. Spørgeren kan udbede sig skriftligt eller mundtligt svar.“

33. § 20, stk. 4, affattes således:

„4. Spørgsmålet kan, uanset om det er ledsaget af en skriftlig begrundelse, i spørgetiden begrundes mundtligt. Taletiden er i så fald 2 minutter.“

34. I § 20, stk. 5, 2. punktum, udgår ordene „på ny“.

Til nr. 31.

Ændringen foreslås med henblik på, at det er forekommet, at statsministeren har ønsket at give tinget en redegørelse forud for fagministres fremsættelse af et kompleks af lovforslag (se FT. 1962-63, sp. 2210). En sådan redegørelse falder ikke ind under § 19, stk. 2, og den stemmer heller ikke helt med ordlyden af stk. 3. Efter ændringen vil det være klart, at redegørelsen kan afgives i henhold til stk. 3. Bestemmelsen i stk. 4, hvorefter en redegørelse, der afgives i henhold til stk. 3, kan forlanges sat til særskilt forhandling, får næppe praktisk betydning i et tilfælde som det nævnte, da redegørelsen vil kunne inddrages i forhandlingen om de pågældende lovforslag.

Til nr. 32-34.

For at opnå en tidsbesparelse i den ugentlige spørgetid og tillige for at give spørgerne mulighed for nærmere at belyse formålet med deres spørgsmål, foreslås det, at spørgsmålene, når de indgives, kan være ledsaget af en kort skriftlig begrundelse. Genparter heraf må i så fald, inden spørgsmålet besvares i tinget, være omdelt til medlemmerne. Den nye fremgangsmåde vil give ministrene større mulighed for at besvare spørgsmålene på fyldestgørende måde. Dette skulle også være en fordel for spørgerne, der dog tillige vil kunne fremsætte en mundtlig begrundelse. Taletiden ved mundtlig begrundelse foreslås nedskåret fra 5 til 2 minutter. Denne nedskæring synes rimelig i betragtning af, at hovedformålet med spørgetiden må være at skaffe oplysninger frem fra ministrene. Desuden bliver der efter nedskæringen mindre tid for spørgeren til i sin begrundelse at inddrage nye momenter, som ministeren ikke har været forberedt på at tage stilling til.

Samtidig foreslås teksten i § 20, stk. 2, bragt i overensstemmelse med følgende to forhold: 1) at kopi af et indgivet spørgsmål ifølge praksis altid straks efter modtagelsen tilstilles vedkommende minister, og 2) at spørgsmål, der indgives til skriftlig besvarelse uden for tingets mødeperioder, som oftest ikke vil kunne anmeldes i tinget inden besvarelsen.